Dıgıl

Fiyatı: 500 lira (KDV içinde)

Perşembe günleri çıkar

Sayı: 48
29 Mart 1990

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN
HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

VAH VAHAP VAH

TEKİN ARAL'dan
Ah şu arkadaşlarım

İLBAN ERTEM'DEN
GARİBAN AKİF

NURİ KURTCEBE • SERHAT GÜRPINAR • SÜLEYMAN ARGUN • BÜLENT MORGÖK • ŞEVKET YALAZ • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • BİROL BAYRAM • ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDA

Mikro MAGANDA

● Çamaşır suyu...

● Kontrol...

Bülent MORGÖK

GECELERİN ARİFİ

● Atem–totem

● Abzürt

Dıgıl

YIL: 1 SAYI: 48
29 MART 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Haberleşme adresi: Sivritaş Sok. Hacı Halil Kafar İşhanı 11-2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

UTANMAZ ADAM

OĞUZ ARAL

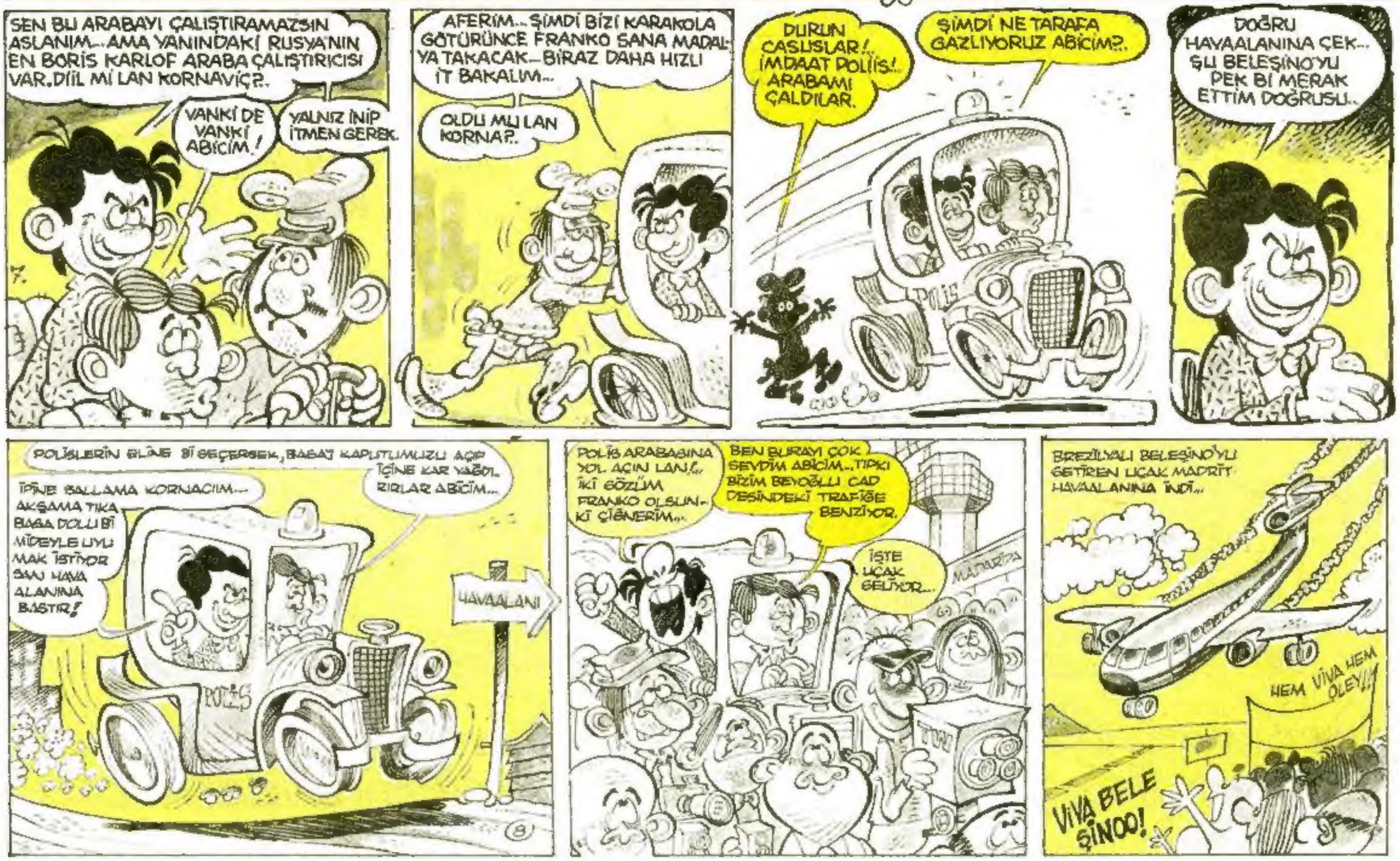

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

UÇAK KORKUSU

İçimizde uçaktan korkmayanımız pek azdır sanırım. Bizim THY uçaklarının zırt pırt yaptığı tüm arızalara rağmen, aslında genelde en güvenilir araçtır uçak. Üstelik bir yerden bir yere gitme konusunda zaman açısından sağladığı yarar da yadsınamaz.

Örneğin İstanbul'dan biniyorsun. Yarım saat yol, iki saat de **rötar**, iki buçuk saatte şıp diye Ankara'ya iniyorsun...

Ben şahsen uçaktan çok korktuğumu sanırdım... Ama öylelerini gördüm, öylelerini duydum ki, sonunda uçaktan pek öyle korkmadığıma karar verdim.

Bir matbaacı Yusuf usta vardı... Yıllar önce bir zorunluluk sonucu, hayatında ilk kez uçağa binip Ankara'ya gitmiş... Bileti de gidiş dönüş olduğundan, bilet yanmasın diye zorunlu gene uçakla dönecek... Fakat giderken öylesine korkmuş ki...

Dönüşte pilot kabinine girip pilota:

"Yahu kardeşim, bak Ankara İstanbul karayolu yeni yapıldı, mis gibi yol... Gel bu sefer de karadan git, alt tarafı birkaç saat farkeder" demiş.

Bir uçak yolculuğunda, yanımdaki koltuğa beti benzi kül gibi bir adam oturdu. Oturmadı, yığıldı daha doğrusu... Neyse kemerleri falan bağladık... Uçak kalkacak... Adamcağız tirtir titriyor. O esnada hostes anonsa başladı...

"Sayın yolcularımız uçağımıza hoşgeldiniz... Uçuş süremizi kaptanımız kırk dakika olarak veriyor... Uçuş yüksekliğimiz ise 3500 metre...

Ve o anda yan tarafımdan bir **"Ohhh!..."** sesi geldi. Arkadan da o biraz önce zangır zangır titreyen adam gülerek:

"Dünya varmış be!..." dedi. **"Giderken 7000 metreden uçmuştuk, ödüm kopmuştu... Neyse bu defa 3500 metreden uçuyoruz, şükür Allah'a..."**

Bu uçaktan korkma işi üzerine bizim **"Hergele Orhan"**ın bir hikâyesi vardır. Orhan benim belki de hayattaki en eski arkadaşımdır. Kendisine **"Hergele"** denmesinin nedeni, sürekli olarak akla hayale gelmeyecek hergelelikler yapmasıdır.

Yıllar önce Hergele Orhan uçakla İzmir'den, İstanbul'a geliyor... Yanına, anlata anlata bitiremediği sarışın bir kız oturuyor... Daha doğrusu herifte şeytan tüyü olduğundan, bula bula oturacak Orhan'ın yanındaki koltuğu buluyor... Kızcağız müthiş heyecanlı ve belli ki uçaktan çok korkuyor...

Orhan hemen, **"Lafa nereden kaptırsam da, kızı araklasam"** diye planlar kurmaya başlıyor... O sırada uçak kalkıyor... Ve kızcağız, uçağın kalkmasıyla birlikte bizim Hergele'nin ellerine sarılıveriyor...

Tirtir titreyerek:

"Korkuyorum... Çok korkuyorum. Affedersiniz, ne olur ellerimi bırakmayın..."

Orhan'ın istediği bir göz... Allah veriyor badem gibisinden, hem de yemyeşil iki göz... Hemen kızcağızı himaye ve de teselli etmek için bir kolunu da kızın omuzuna atıyor. O esnada uçak bir hava boşluğuna düşüp sallanıyor... Bu defa da kız korkudan Orhan'ın boynuna sarılıyor...

Hasılı kelam, uçakla balayına çıkmış yeni evli bir çift gibi Yeşilköy'e kadar geliyorlar...

Uçaktan iniyorlar... Kız biraz mahçup, ama son derece ciddi, Hergele'ye teşekkür edip, Havayolları otobüsüne biniyor. Bizimki taa İzmir'den, İstanbul'a kucak kucağa geldiği kızı kolay bırakır mı?... Otobüste hemen kızın yanına oturuyor...

"Neyse geçmiş olsun, salimen geldik işte... İstanbul'da nerede oturuyorsunuz?"

Kız gayet soğuk:

"Sizi ilgilendirmez!..." diyor.

Şöyle bir bakıyor Orhan kıza. Ulan sanki biraz önce, uçakta grekoromen güreş tuttuğu o değil de başkası...

Bir iki daha yokluyor kızı... Ne söylese kız duymamazlıktan gelip, başını çeviriyor...

Ve işte o zaman Hergele'nin kafası bozuluyor ve puan alıcı hareketlere başlayıp kızın ellerini tutuyor...

"Rica ederim kendinize gelin!..."

Diyor kız. Ve ellerini çekiyor.

Ama Hergele Orhan bu... Öyle kolay kolay adamı bırakacak cinsten değil...

Bu defa tutuyor kızın boynuna sarılıyor...

Dehşete kapılan kız:

"Bırakın... Yoksa bağıracağım... Ne yapıyorsunuz?"

Deyince de, artık iyice kafayı üşüten Hergele:

"Hooop, ağır ol bakalım..." diyor. **"Sen biraz önce uçaktan korkuyordun ya. Şimdi ben de otobüsten korkuyorum..."**

Tekin Aral

Sevgili okurlar, şimdi haftaya Dıgıl'ın fiyatını 20.000. TL. yapıyoruz desek, çok şaşırırsınız. Haklısınız, o yüzden demiyoruz. 10.000. TL. yapıyoruz da demiyoruz. Fakat 1.000.-TL. yapıyoruz diyebiliriz. Hadi neyse, onu da demeyelim. Ama madem söz açıldı bi kere, o halde gelecek haftadan itibaren derginiz 600. TL. Sizin için ancak bu kadar indirim yapabildik, bu kıyağımızı unutmayın...

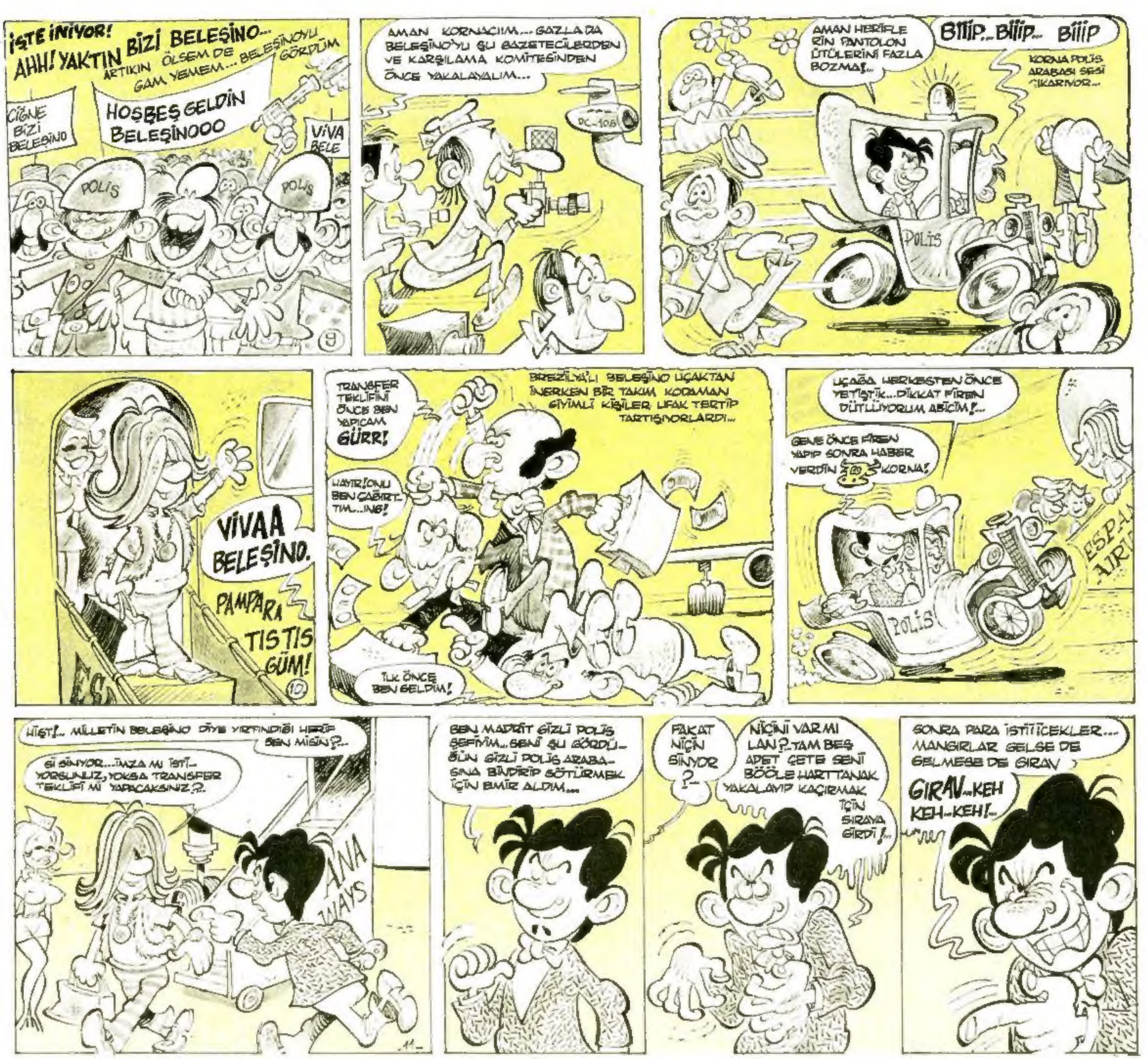

Mahşerin dört ahçısı

(dünyayı sarsan on gün)

Yahu diyek, kefal buğulama zamanıdır
güpegündüz meyhaneye gidek
mezelerden meze beğenek
huşu içinde balık çatallıyak
çay bardaklarından rakı içek
rakının üstüne elbette roka yiyek
barbunya pilakinin de hatırını sorak
bizi bi rehavettir ala, çakırkeyf olak
o gece orda uyuyakalak.
İkinci gün şafakla birlikte uyanak
içmişik ya, hemen işkembeciye gidek
işkembe çorbalarının haddi hesabı olmaya
sirkeler, sarmısaklar gırla gide
iki pişmiş kelle yiyek

derken birden kavga çıka
bizim paçalar tutuşa
paça yiyemeden ordan ayrılak
evimizde sızıverek.
Üçüncü gün tatlı günü ola
şöbiyet gele, şekerpare gide
kadayıf gele, lokma tatlısı gide
bir lokma bir hırka diyek
tatlı yiyek, tatlı konuşak
akabinde tatlı tatlı kestirek.
Dördüncü gün uyanak, bir de ne görek
masanın üstünde envai çeşit börek
içimizden birisi kıyak yapmış ola
şükredip yemeye koyulak
açılışı suböreğiyle yapak
onu kolböreği izliye
hemen ardından peynirli börekler gele
üstüne birer tane sigaraböreği tüttürek
böreğin üstüne de böbrek yiyek
çayı demlediğimizde gün akşam ola.
Beşinci gün sadece mantı yiyek.

Altıncı gün pikniğe gidek
mangal yakak, cızbız yapak
zeytinyağlı biber dolmalarını kapışak
kesinlikle salıncak kurmayak
birdirbir de oynamayak
günün kalan zamanını
kestane şekeriyle değerlendirek.
Yedinci gün patates özel günü ola
püresini yiyek, kızartmasını yiyek
haşlamayı unutak
bidaaki sefere diyek, aldırmayak.
Sekizinci gün aklımıza ne gelirse yiyek,
sadece mantı yemiyek.
Dokuzuncu gün spagettiye sardırak
iki kadeh beyaz şarap atak
bol biberli pizza yiyek
İtalyan mutfağına şükranlarımızı sunak.
Onuncu gün, sonuncu gün ola
pek iştahımız olmaya
Allah ne verdiyse atıştırak
azıcık aşımız, kaygısız başımız diyek
tek tek basak, bade süzek.

Vedat ÖZDEMİROĞLU

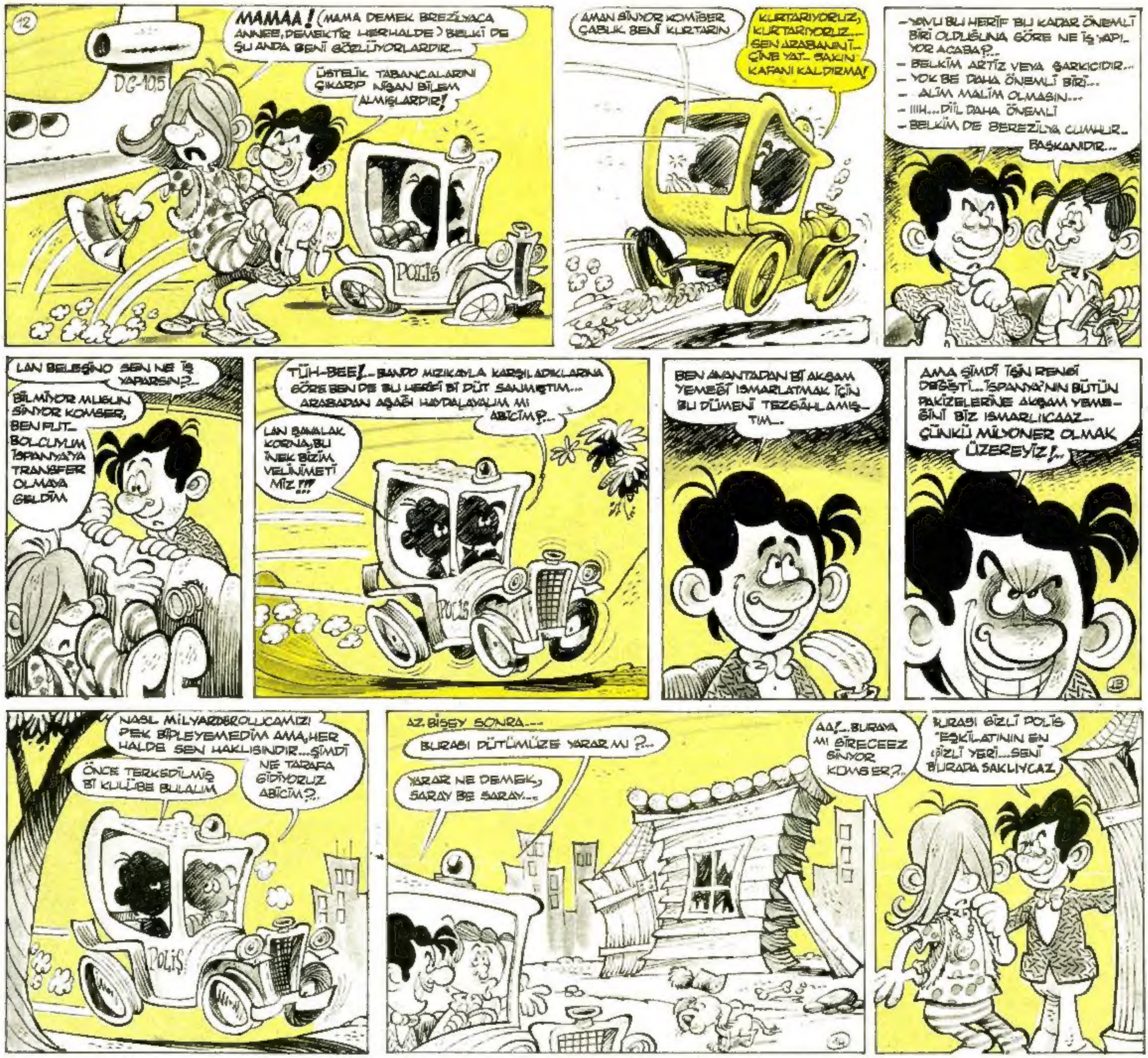

İBRAHİM SARI

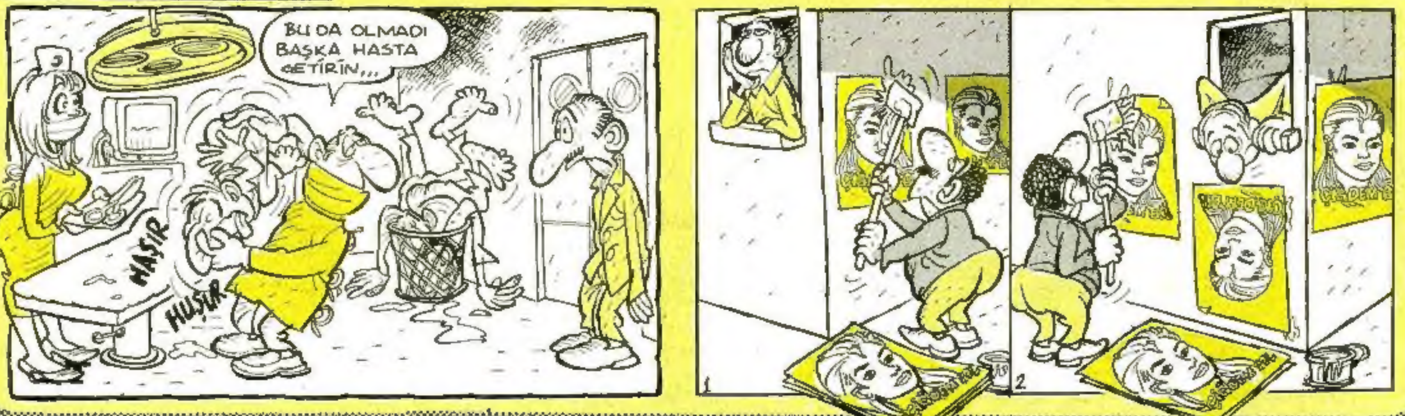

Aziz okuyucularım hiçbir yerde yayınlanmamış aile albümündeki fotoğraflarımın eşliğinde bu hafta da hayatımı anlatmaya devam ediyorum.

Babam misafirliğe gelen komşularımıza **pipimi** göstermem için beni zorluyordu. Çocukluk işte inat ettim onca sopaya rağmen göstermedim.

Kızılmaske liseden arkadaşım olur. Lise sona giderkene çekilmişti bu fotoğraf

Duş yapmayı pek severim bir duş esnasında eşim Aylin çekmişti bu resmi.

BALON

Yazan: Murat Kürüz
Çizen: Gürcan Gürsel

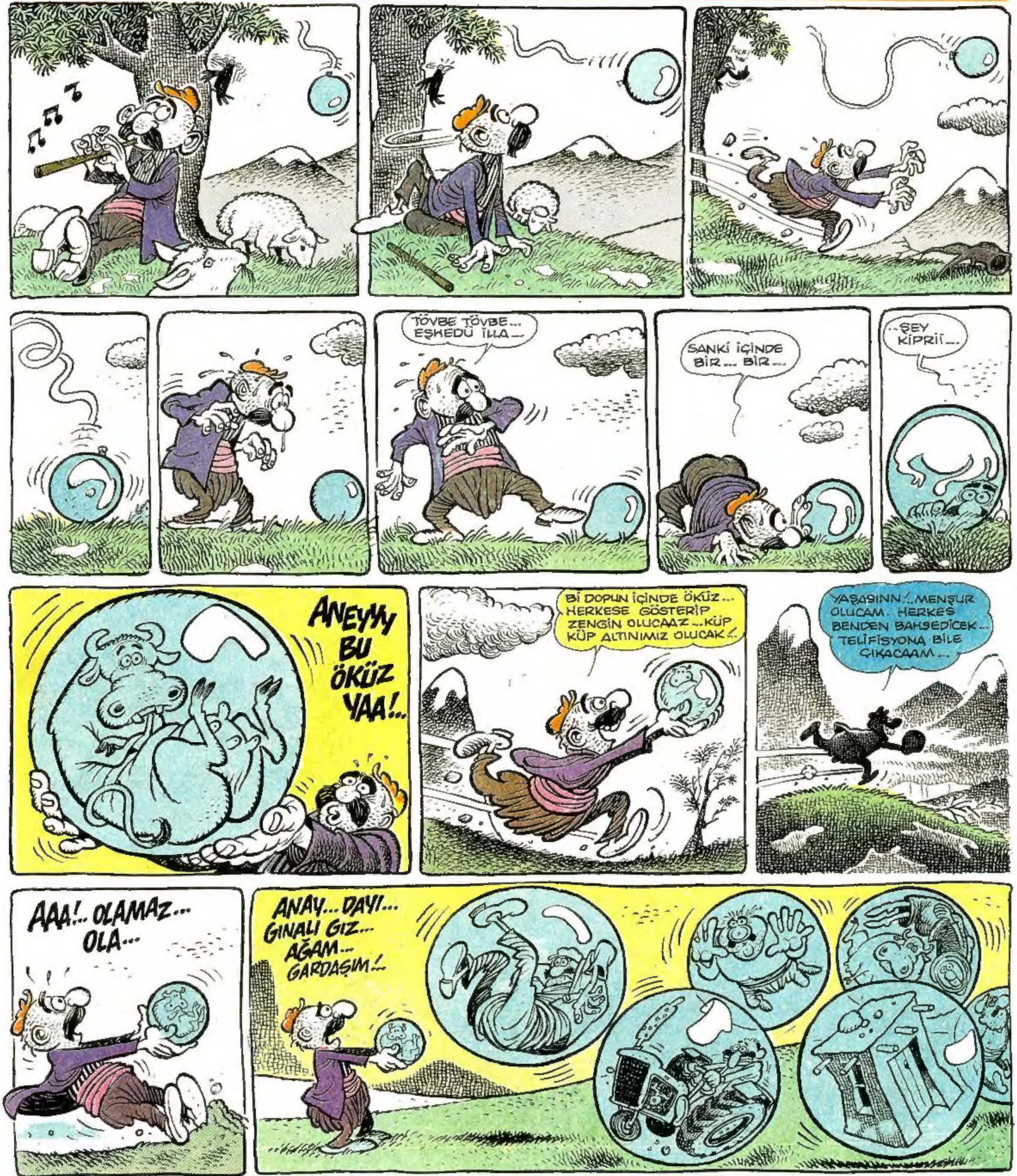

M E T A M O R F O Z

AAA.. DUR O BÖYLE YAPILMAZ. VER Bİ DAKKA VEER...
İŞTE BÖYLE OLUR... AMA BİRAZ DAHA DİKKAT ETMEK LAZIM...
PIT!
OHHOOOO!.. BÖYLE BALIK MI TUTULUR AMCA!.. VER ŞUNU DA GÖSTEREYİM.
PIT!
EE ŞEY.. ASLINDA BASİT'TE TAKILDI İŞTE
HOOP HOP... HEMŞERİM BU ARABALARI DEVİRLİ KUL-LANICAN.
DUR!. BAK BÖYLE...
GENÇLER... SEVGİYİ BİLMİYORSUNUZ DAHA İÇTEN!. DAHA İÇTEN!.
BAKIN İŞTE BÖYLE SARILACAKSINIZ.
OOO... KAPTIRMA VAR HA?
BÖYLE OLMAZ ABİ... KAPTIRMA BÖYLE OLUR HADİ MORUK.
O NE KÖFTE Mİ?.. BAK BU İŞTE TARTIŞIL-MAM USTA.
ONU DA YAPARIM... BUNU DA YAPARIM... O OL-MAMIŞ. BU OLMAMIŞ ŞUNU DA YAPMALIYIM... DA...MI...IŞ..
BÜTÜN "MAYDONOZ ADAM"LARA İYİ YOLCULUKLAR!
SON

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OGUZ - GALIP - ŞEVKET

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

DEVAMI HAFTAYA

ÇOBAN

HALİL İNCESU

GARİBAN AKİF'in bir tuhaf macerası...

YAZAN, ÇİZEN İLBAN ERTEM.

"Şeytan Arabası..."

BİROL BAYRAM

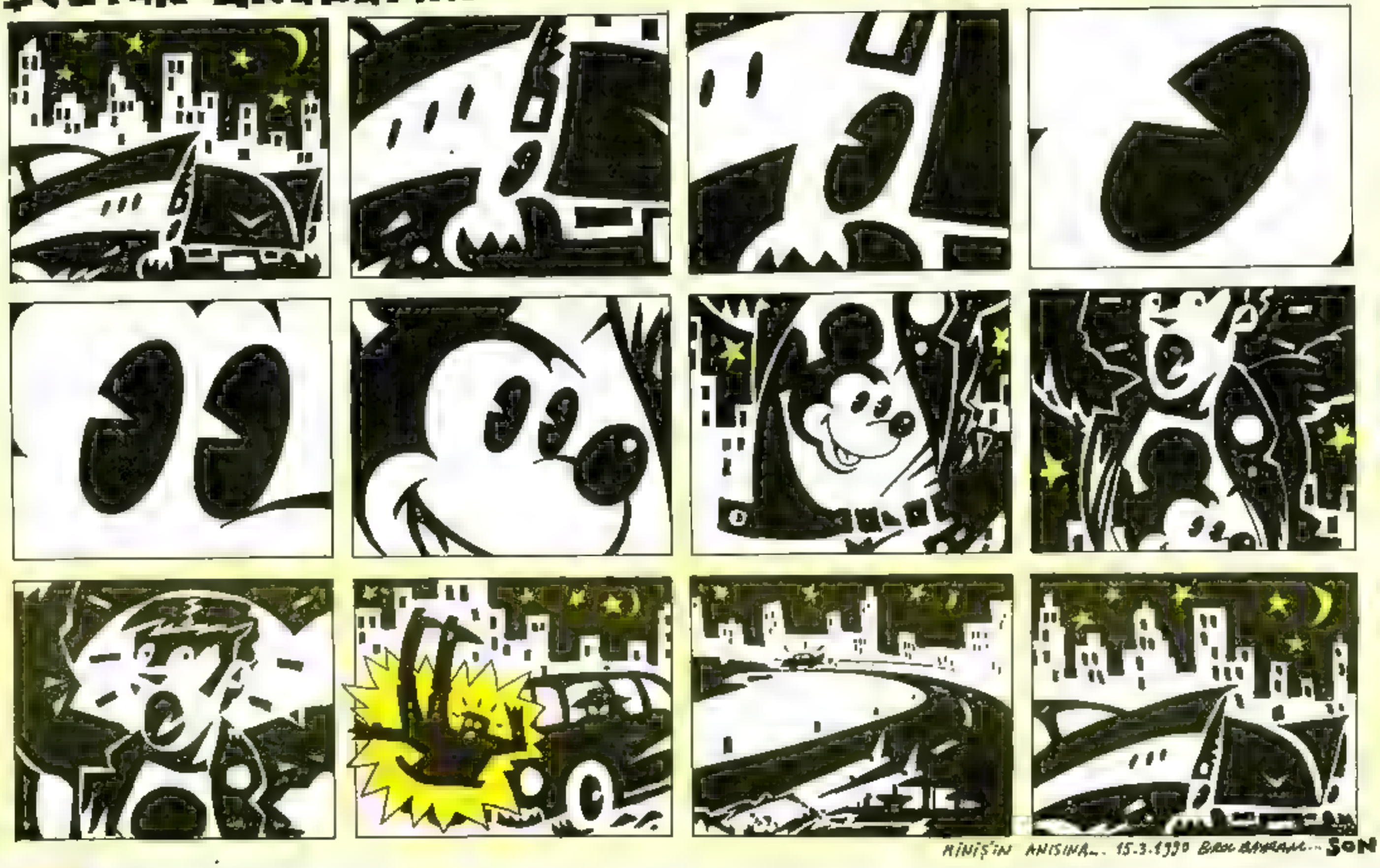

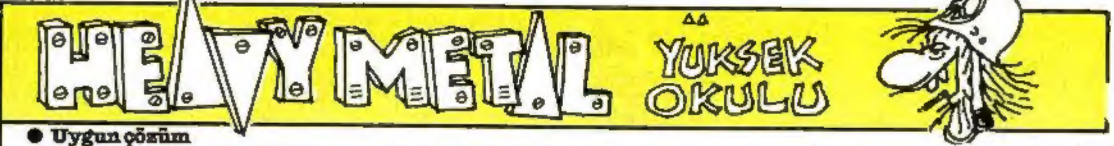

YAVUZ TARAN

HASO METALCİ GEÇEN HAFTA

- Pokerde kare altılı çıkarınca kahvede arbedeye neden oldu.
- Bozulan videosunu tamir etti ve videoyu transistörlü radyo haline getirdi.
- Ciyaklayan kedilere attığı muştasını ararken damdan düştü.
- Sevgilisinin bakire olduğunu öğrenince "Nerde hata yaptım ya" diye bi düşüncedir aldı.

MİNİ RÖPORTAJ

Bir ilahe ile birlikteyiz.Tracy Chapman.

Dıgıl: Hii... Tracy, hâlâ para biriktiremedin mi,hep aynı akustik gitarı çalıyorsun.

Tracy: Sade gitar mı bu T-Shört'de yedi senelik aslanım,noolmuş yani ha kıl herif.

Dıgıl: Aazını bozma köleden bozma... Söööle bestelerinin esin kaynaa ne. Ha dahiye Hanım.

Tracy: Önce çocukluk fotoğraflarımdı şimdi gelen mektuplar ve konserlerde ön sıradakilerin barışmaları. Dış görünüş polis bey.

Dıgıl: Canım arabım ne de tatlı kükrermiş çamaşır sıkar gibi gitar çalıyorsun. Nerden kaptın bu stili.

Tracy: Kız kardeşlerimin saçlarını öperken Hımbıl Bey.

Dıgıl: Afrika'daki açlar, Nelson Mandela konserleri gibi yeni bir konser olsa kimler ya da ne için olur sence bıngıl memelim.

Tracy: Pigmelerin boy sorunsalı için olur Hırbo. Burnumdan getirdin yani şu röportaj eylemini.

Dıgıl: Ama taş gibi röportaj oluyo... Heey uyansana yeni bi dialog ritmi bu bebek.

Tracy: Yürü lan karga... Dağdan gelmişin... Woody Allenlik taslama hanzo.

Dıgıl: Peeki Tracy...

● **Uygun çözüm**

● **Sessiz Sedasız**

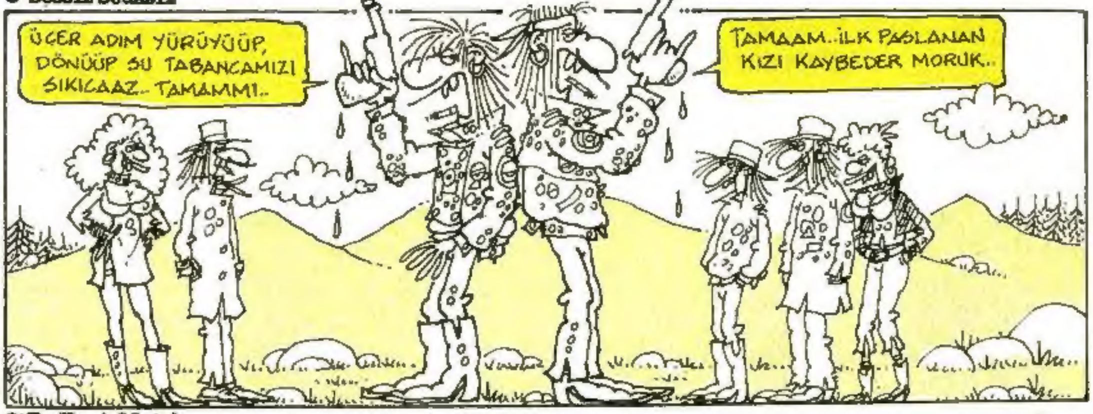

● **En Hevi-Metal**

● **Uygarlık Yesinler Seni**

ÇIKLIYORUM!

1965 YILINDA İSTANBUL'DA DOĞDUM

● Burada, Zeynep Kâmil Hastanesi personeline teşekkürü bir borç bilirim...

● Okuma – yazmayı öğrenince, bir yayınevi kurarak, aile içinde "1"er tirajlı dergi, gazete, ansiklopediler çıkarmaya başladım... Bugün bile, o yayınevinin yasallığını onaylayan sahte bir belge vardır elimde...

● Duvar gazeteleri çıkarmaktan fırsat buldukça ilk ve ortaöğrenimimi tamamlamaya çalıştım...

Yanda, ilkokul öğretmenimiz Yüksel Hanım, bizi Topkapı Sarayı'na götürmüş, bahçesinde de bir fotoğrafımızı çektirmiş ki, bu sahifede kullanabilelim.

29 Mart 1990 Perşembe

Zafer Temoçin

1965'DEN 1990'A... GÜVENİNİZİN ESERİ

ÜNİVERSİTE HAYATIM

İ.Ü. Basın Yayın Yüksekokulu'nda 2 yıl okudum, sıkıldım. M.Ü. Güzel Sanatlar Fakültesi'ne girdim... Orada da çok sıkıldım ama, iki yılda bir Türkiye güzeli çıkardığı için, arada bir okula gitmeyi de ihmal etmedim...

TARİH: 27 AĞUSTOS 1978

İLK KARİKATÜRÜM YAYINLANDI

● Ağbimle birlikte karikatür çizmeye başladım ve ondan çok şeyler öğrendim...

● Bir ara ikimizi aynı kişi sanıp, dergilerde birimizin çizdiği karikatürün altına "Zafer Özcan Temoçin" diye yazarlardı... O karikatürü bırakınca karışıklık ortadan kalktı...

1984'de, Oğuz Aral'ı batırmak için, Serdar Günbilen'le birlikte, "DEM mizah kitapçığı"nı çıkardık.. 3000 adet basıp 1500'den fazlasını sattık... Bak tım, Oğuz Aral'a bişey olmuyor, ben de onunla çalışmaya başladım..

Pekçok dergide, gazetede çalıştım... Dergi yönetmenlerine, yönetim kurullarına karşı sayısız isyana katıldım... Kavga etmediğim karikatürcü kalmadı... Şu sıralar Galip Tekin'le falan takışmamak için daha çok evde çalışıyorum... Böylelikle işlerim daha çabuk bitiyor...

HEP AYNI TÜRDE ÇİZMEKTEN BIKTIM

Hep okuyucunun kolayca hoşuna gideceğini sandığımız şeyleri çizip durduk... Bıktım... Şu sıralarda daha çok kendi hoşuma giden şeyleri çiziyorum... Aşağıda görüldüğü gibi...

Bülent Morgök'ün çizgisiyle

BİR TAKIM ÖZELLİKLERİM

● Hiç misket oynamadım...

● Geceleri çalışır, herkes işe giderken uykuya dalarım...

● Dil öğrenmekten nefret ederim, tıpkı lisedeki İngilizce öğretmenlerinden nefret ettiğim gibi...

● Biri vapurda, otobüste derginin benim çizdiğim bölümünü okumaya başlarsa, çok utanırım, yer değiştirmek zorunluluğunu hissederim.

● Bana karşı yapılan üçkâğıtları hiç affetmem... Geç de olsa cezalandırırım...

● Bir zamanlar RAPHAEL, REMBRANDT, GOYA, INGRES, DAUMIER, PICASSO, ALEX RAYMOND gibi sanatçıların yaşamış olduğu bir gezegende yaşamaktan büyük mutluluk duyuyorum...

Küçük yeğenim Pınar'ın 1 yaşındaki hali... Canım sıkıldığında bu fotoğrafa bakıp huzur bulurum...

SPOR... SPOR... SPOR... SPOR...

FUTBOLU ÇOK SEVERİM

Soner Günday (solda) ile, bir maç öncesinde objektiflere poz veriyoruz... Makine Canon FX, diyafram 1,8, 60 enstantane... (Ah,fotoğraf renkli olsaydı da, sarı – kırmızılı renkleri görseydiniz.)

Tabii ki İkizler Burcundanım...

MALİBU
En sevdiğim içki...

EN SEVDİĞİM TÜRK KARİKATÜRCÜLERİ

Haksız rekabete yol açar diye burada isim veremiyeceğim... Öğrenmek isteyen olursa, gizlice söylerim...

Gazetenin ilk sayfası bu...
Bakalım son sayfası ne zaman yayınlanacak?...

Kan Davalım

Öykü: Murat KÜRÜZ

Nuri KURTCEBE

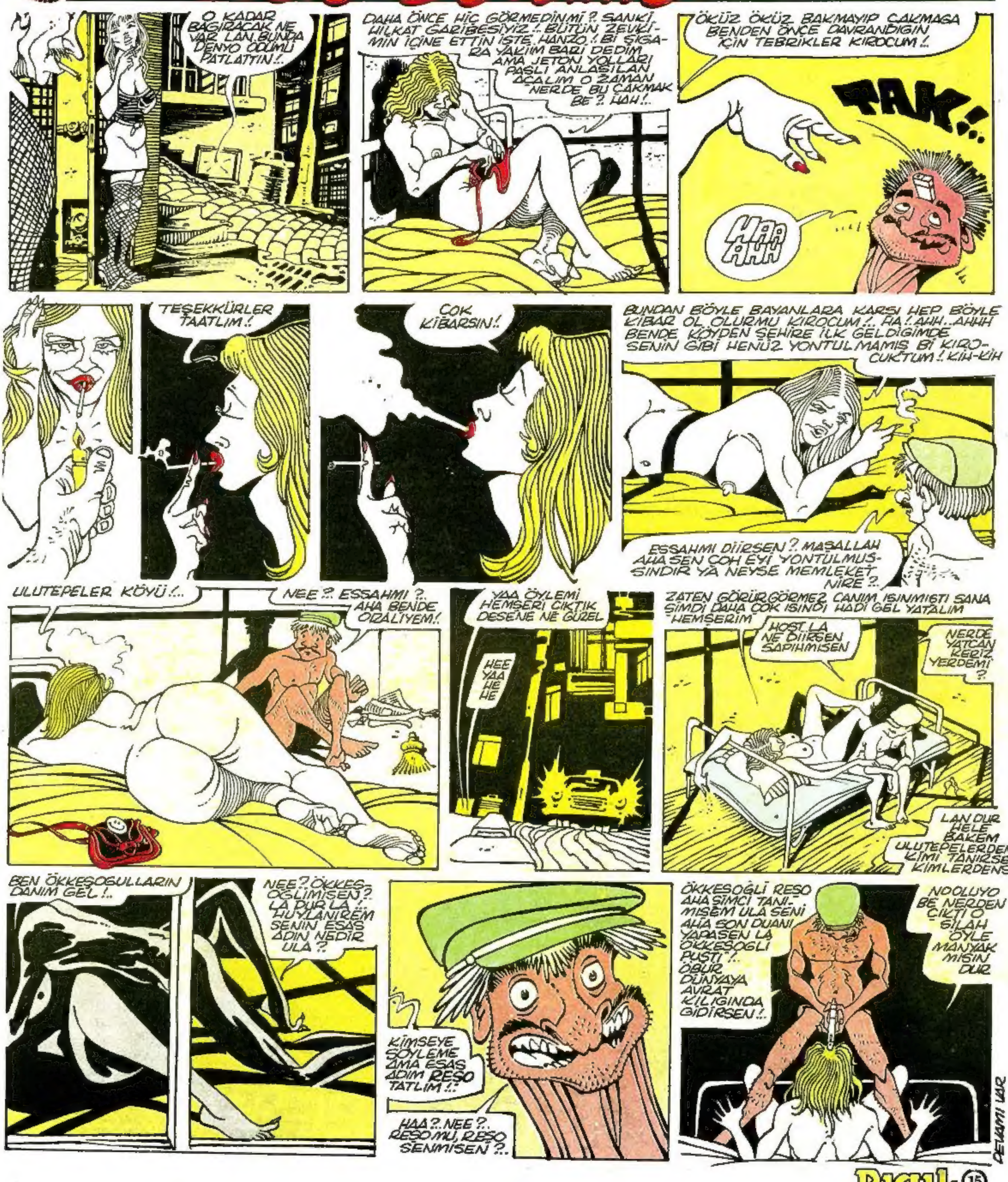

avanak avni

Zafer Temoçin (Fenni Sanatçı)